

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2024. március 21.

Tartalom:

16. Beszélgetés Gittával.
Mit tanít az angyal a hazugságról.

16. Beszélgetés Lilivel.
Milyen vízről tanít és mivel állítja párhuzamba az angyal tanítás a víz szó tartalmát?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntelek benneteket, ma 2024.március 21. csütörtök napja van, kisközösségünk tanulási ideje. A mai napon folytatjuk ott, ahol abbahagytuk a 16. beszélgetés Gittával anyagunkat.

*Más úton, ha gyorsan mész,
sem juthatsz hamarabb előre.
Van még kérdésed?*

János: Hogyan értelmezzük ezt?

Kata: Én azt írtam ide:

El ne térjete az útról. (18.b.L.)

János: Ez jó. *Más úton, ha gyorsan mész, akkor sem jutsz hamarabb előre.* Mindenkinek meg van a maga tempója. Lehet sietni az első halál és elmaradni, a hátsó halál. Ezt annak idején, eléggé kitérgyaltuk. Főleg a múlttól van szó és a valóságról van szó, hogy nem éred el könnyebben, ha sietsz.

Mikor jutsz hamarabb előre? Ez lenne a kérdés. Természetesen ebben a gondolkodásban, ebben a lelkületben, ebben az odaadottságban. Én amondó vagyok ebben a dologban, hogy nem kell hamarabb előre jutni. Ez egy tévút. Maga az a téma, hogy én hamarabb akarok előrébb jutni. Ha valaki ezzel foglalkozik, akkor azt megcsinálja. Nincs már közöttünk a Loki Vali, aki az elmenetelét megelőzően 2-3 hét alatt, ami volt anyag, mindent elolvasott, mert ő előbbre akart jutni. Ennek az lett a vége, hogy az ő látásmódját erőszakosan akarta rátestálni a közösségre, amit én nem engedtem. Ennek az lett a következménye, hogy elment az Erzsikékhez, akik már elmentek innen. De végül ott sem tudott megmaradni. Így előrébb jutni azt gondolom, nem éppen egy életbiztosítás. Mindenkinek meg van a saját befogadó képessége.

Timi: Nekem ez azt mondja, hogy kívülről keresi a megoldásokat. Máshol tanuljak, más könyvet olvassak, de ha belül nincs meg a nyitott szív, ha nem fogadja be az Istent, akkor teljesen mindegy, hogy kívülről hol keresgél.

János: Hol van ez a terület, ahol a gyorsabb előrejutás megvalósítható?

Kata: A földi létben.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A világi létben. Úgy tűnik, hogy ez innen kúszik be. Ebből, amit elmondtál az jön be nekem, hogy a külső világból jön be ez a magatartás, ez a gondolkodás, hogy törekedni kell, minél előbb előre jutni ebben a látásmódban.

Annamari: Nem versenyfutás.

János: Igen. Pontosan. Én a következőt hoztam ide:

Hogy felérj a végtelen Fényig,
túl kell, hogy jussál a teremtett síkon.
Különben nem éred el. (28.b.G.)

János: Ez gyorsan nem megy. Menjünk tovább.

G. Sok még bennem a hazugság,
nem csupán a szavakban... De hol?
- Hol érzed az erőt, ami adatott néked?
Bizonytalan vagyok.
G. A cselekedeteimben... ha festek?
Vagy ha valakit igazán szeretek?
Villámgyors jóváhagyás.

János: Köszönöm szépen. *Hazugság.* Gitta beismeri és belátja, hogy még sok benne a hazugság. Bár ahhoz, hogy az ember felismerje a hazugságot, mi szükséges?

Kata: Az, hogy ismerje a valóságot.

János: Ismernie kell az igazságot. Tehát a hazugság és az igazság így jelenik meg. *Hol érzed az erőt?* Az az erő, amit használsz, az honnan jön?

Kata: A gonosztól.

János: Az az erő, amit a rosszra használsz, az honnan jön? A Kata már mondta, hogy a megtévesztőtől.

Annamari: Tőlem, Magamtól.

János: Világos, az emberből belülről, aki a sötétségnek, a rossznak adta oda

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

magát. Jól mondod, hogy annak is van ereje és az abból forrásozik. De itt az angyal nem erre gondol, amikor azt mondja: *Hol érzed az erőt, ami adatott néked?* Nyilván nem a gonosztól. *Hol érzed az erőt?*

A. Kati: Az angyal feltételezte, hogy a Gitta ezt megtudja különböztetni, hogy ez a valódi erő.

János: A jó cselekedetek honnan fakadnak?

Istenből.

János: A szívedből. A jó cselekedet a szívből fakad, mert az Isten a szívben lakozik.

Kata: Az evangéliumban ezzel találkozunk:

Máté12.34: A száj a szív (túl)teltségéből szól(al meg)/.

Máté12.35. A jó ember a jó kincsek közül veszi elő (a) jó(ka)t, és a gonosz ember a gonosz kincsek közül veszi elő (a) gonoszt (a rosszat),

János: Igen. *Hol érzed az erőt, ami adatott néked?* Erre:

Nektek olyan láng adatott, mely egyesíti a Hetet. (85.b.)

János: Minden tanítványnak adatik ez az erő, ez a láng?

Kata: Igen, szükség szerint.

János: Azért, mert tanítványság a kapcsolatból fakad. Ezért mondja az angyal a Gittának meglepő módon és határozottan, hogy: *Égj!* Azt kérdezi a Gitta: *Vagy ha valakit igazán szeretek?* Lehet ez kérdés? Mit jelenthet ez, hogy: *igazán?* Érzelmileg, értelmileg, angyal szerint, ember szerint, szerelmes ember szerint?

Kata: Szerintem a Gitta sem tudja, csak rávágta.

János: Egyetértek veled, de mi próbáljuk kideríteni, mert az angyal nagyon rábólint erre.

*Villámgyors jóváhagyás erre.
Vagy ha valakit igazán szeretek?*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Milyen szeretetről lehet szó, mit takarhat?

Timi: Isteni szeretet.

János: Az isteni szeretetről lehet szó, amit az Istentől tanulunk, ami elsősorban nem érzélem. Ez akkor azt jelenti, hogy abszolút nem érzélem?

Nem.

János: Van érzelme?

Timi: Egy, az értelemmel.

János? Az Istenben van érzélem? Milyen érzélem van *Benne*? Ami nem változik. *Mozdulatlan*. A mi érzelmünk az hullámszó. Az, hogy az *Ő* szeretete bennünk lehet, mint tanítványokban,

A LEGNAGYOBB KEGY, MERT EZ *Ő* BENNED. (12.b.L.)

János: Minden emberben benne van?

Kata: Igen, lehetőségként.

János: Ha nem lenne benne, akkor soha nem fordulhatna meg. Soha nem láthatná be, hogy elnézést, tévedtem. Rendben van ez így?

Igen.

János: Akkor mehetünk tovább.

- Minden más hazugság
és méltatlan az *Ő* színe előtt.
G. Akkor nagyon méltatlan vagyok.

- NE ÍTÉLKEZZ!

János: Köszönöm szépen. *Minden más hazugság*, mondja az angyal. Hogyan értsük ezt a sort, és hozzá teszi: *méltatlan az Ő színe előtt*. Nyilván, ez a tanítványoknak szól. Az erő, ami adatott néktek, a cselekedetekben van, a szeretetekben van, és *minden más hazugság és méltatlan az Ő színe előtt*.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Legyetek ezért igazak,
hogy a lábáig legalább lássatok. (17.b.G.)

A hazug szó súlyos. (15.b.L.)

János: Az Isten és a hazugság, az összejön-e? Mi a hazugság?

Annamari: A valótlan állítása.

János: Valótlanosság állítása. Lehet az, hogy olyan hazugságot állítasz, ami te úgy gondolsz, hogy igaz?

Lehet.

János: Attól az még igaz lesz, vagy hazugság?

Timi: Hazugság.

János: Attól még hazugság. Mi gátolja őt a beismerésben, hogy rálásson arra, hogy nem az igazat mondja.

Timi: A szíve.

A. Kati: Az, ami ide le van írva, hogy nem érzi mindig az erőt, nem áll előtte nyitott virágként, és akkor nem is tudhatja, mi az, ami nem valóság.

János: Akkor mondhatom azt, hogy egyrészt a nyitottság hiánya, másrészt, a keresés hiánya, az odaadottság hiánya. Egyetlen szóval, a tanítványság hiánya.

A valóság ismeretét nem adják ingyen. Azért az egész embert oda kell adnod az Istennek, aki vagy. Nem kevesebbet és nem többet, az egészet mindenestül. Ha azt mondom, hogy tízévvvel ezelőtt még nem ugyanazt gondoltad magadról, hogy ki vagy te, mint ma. Bár akkor is igaznak élted meg, és jól is volt ez azzal, hogy igaznak élted meg.

Akkor nagyon méltatlan vagyok. Mit tanít a Hang az alázatról? Azt tanítja a Hang az alázatról, hogy az életem árán is minden gyalázatot vállalok a hitemért, de mindig nyitott vagyok az általam meglátott jobbra. Mindig meg van a lehetőség, hogy van több, van jobb, van tisztább, vagyis nem ragaszkodunk hozzá körömszakadtáig. Meddig ragaszkodunk hozzá?

Annamari: Amíg nem látjuk meg a jobbat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Amig nem tudjuk lecserélni az újra.

János: Így van, és megtudjuk érvelni. Ezért:

Az igaz szó súlyos,
A hazug szó súlytalan. (15.b.G.)

János: A méltatlannal kapcsolatban azt mondja: *Nagyon méltatlan vagyok.*

Kata: Ez álalázat.

János: Nagyon jó! A Feri bácsi erre nagyon kibukott. Azt mondta: „Nem vagy te olyan nagy, hogy kicsi legyél és nem vagy olyan kicsi, hogy nagy legyél.” Azt tanítja az angyal:

Nem hiszed, hogy Ő ad általad.
Nem hiszed, hogy méltó vagy. (35.b.L.)

János: A méltóságot, hogy nyeri el a tanítvány, hogy ne legyen méltatlan.

Timi: Azt gondolom, hogy minden, amit az Isten teremt, az méltó kell, hogy legyen, mert *TŐLE* jövő.

Kata: Ha az ember partnere az Istennek, akkor, ez fel sem merül.

János: Bizony, hogy felmerül. A Hangban számtalanszor előfordul a méltó és méltatlan kifejezés, hogy mennyire vagyok méltatlan az Istenre, hogy hozzám szólj, hogy egyáltalán kapcsolatban legyek veled. Ez egy általános látásmód. Ha azt mondja valaki, porból vagyok - porrá leszek, akkor ő ezzel a méltatlanságát hangsúlyozza, hogy mire vagyok méltó. Erre Feri bácsi azt is mondta, hogy semmire sem vagyok méltó, minden az Ő kegyelméből van. Márpedig ez így nem igaz, hogy semmire sem vagyok méltó. Akkor méltatlant teremtett az Isten? Ez így sántít.

Kata: Az angyal azt tanítja: *Oly nagy az ember, még én sem látom.* (17.b.L.)

János: Tehát, ez az álalázat, amit a legelején megfogalmaztál, amitől nagyon-nagyon menekülni kell.

Ildikó: Ez ugyan olyan hazugság, mint a hazugság.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Így van, igenis méltó a teremtett a Teremtőre.

A. Kati: Általánosságban méltó, de attól még valaki érezheti magát méltatlannak. Nem minden pillanatban méltó mindenki.

János: Jól teszi, ha akkor is méltatlannak érzi magát?

A. Kati: Én azt nem tudom eldönteni. Ez egy gyakori reakció.

János: Vajon mi ültette ezt bele az emberbe, mert az Isten nem, az biztos.

Annamari: Az Isten félelem.

János: Bizony-bizony több ezeréve az emberbe belecsontosodott, beleívódott istenfélelem és az Ő nagysága és az ember kicsinysége közötti távolság.

Annamari: Ennek párja, hogy gyarló az ember.

Kata: Az angyal meg azt tanítja, hogy végre az ember megtalálja méltó helyét a teremtésben.

János: Pontosan. Azt tanítja:

- NE ÍTÉLKEZZ!

János: Azzal, hogy nagyon méltatlan vagyok, azt mondja az angyal, hogy Gitta ítélkezett ezzel. Elítélte saját magát. Hogyan?

A romlott ítél önmaga felett. (25.b.L.)

János: Elég kemény kijelentés. Reméljük Gittát észhez térítette, hogy ne ítélkezzen önmaga felett azzal, hogy ő méltatlan. Ha ezt az Isten is elhiszi, akkor a Gitta bajban van.

Kata: Nyilván nem erre gondol Gitta, amikor azt mondja, hogy *sok még bennem a hazugság*, de az angyal helyre teszi.

János: Valószínű. Mehetünk tovább.

Más törvénye van a víznek és más a szomjazónak.
A víz az mindig víz.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A szomjazó csak néha szomjas.
Ha megfagy a víz, a szomjazó szomjan hal.
Ha elpárolog a víz, a szomjazó szomjan hal.
Szomjúságukban egymást ölik.
De a vér nem víz -
és mind szomjasabbak.

János: Köszönöm. *Más törvénye van a víznek és más a szomjazónak.* Hogy jön ez ide?

Annamari: Az egész, hogy jön ide?

János: Mit akar itt mondani. Mit szimbolizálhat a víz?

Kata: Az érzelmeket. Lelkiállapotot.

János: Milyen szerepet tölt be az életünkben a víz?

Kata: Éltet bennünket.

János: Alapszükséglet. Étel nélkül tovább el van az ember, de víz nélkül csak három napot bír ki. Ahhoz, hogy élj, a vízre nélkülözhetetlenül szükség van. Más vonatkozásban az angyal beszél a kenyérről is. Jézusról nem is beszélve: *Én vagyok az élet kenyere. (Jn.6.48.)* Jézus mit mond a vízről?

Timi: Olyan vizet adok neked,

Kata: A samariai asszonynak mondja: *Az a víz, amelyet én adok neki, benne oly víznek forrásává válik, amely világekorszakra szóló életbe szökellik. (Jn.4.14.)*

Timi: Ez az a víz.

János: A víz és a táplálék táplálja a testet. Ugyan így, a tanítás is. A tanítás mit táplál?

Kata: A szellemet.

János: Érzelmi és értelmi szinten is. *Más törvénye van a víznek és más a szomjazónak.* A 14.beszélgetés Lilivel azt mondja:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nem a kehelyért van a víz, hanem a szomjazóért.

János: Igen. Úgy folytatja: *A víz az mindig víz.* Vajon milyen vízről lehet szó?

Timi: Az Istentől jövő tanítás, vagy élet.

János: Azt tanítja a 64. beszélgetésben:

Az oltár a Föld,

János: Figyeljete! Az előbb azt mondta: *Nem a kehelyért van a víz,* majd azt mondja:

Oltár a Föld.
az egész Föld.
Az oltárról csurog a Vér.

János: Egy más vonatkozásban. Tehát, hogy valamiféleképp közelebb jussunk ehhez a víz kérdéshez.

Kata: Az Istennel való kapcsolat az oltár helye.

János: Itt el kell vonatkoztatnunk minden területen a régi tartalomtól, az egyházi rítusoktól, hogy az oltár, a kehely mire szolgál, hogy Jézus vére stb. Tehát itt az angyal egészen másról tanít. Azt tanítja, *a szomjazóér van a víz.* Mire szomjúhozik az ember?

Timi: Az életre, az Istenben.

János: Egészen pontosan. Ezért, ha valaki csak a pohárban, a kehelyben tartja a vizet, de nem ad annak, aki szomjas, akkor az egész teljesen felesleges van. Itt valószínűleg olyan tartalmat kölcsönöz a víznek, amely a tanítással függ össze, a szellemi tartalommal függ össze, amely az érzelmeket is kielégíti, hiszen, ha az Istenben vagy, akkor érzelmileg rendben vagy?

Igen.

János: Nem is akármilyen szinten, nem is akármilyen módon.

Kata: Tovább menve, ez a víz, ez a szellemi tartalom az, amely az örökéletnek a forrása.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azt tanítja: *A víz az mindig víz. A tanítás az mindig tanítás. A szomjazó csak néha szomjas. Az ember, nem mindig szomjas a tanításra. Mert az nem igaz, hogy a szomjazó csak néha szomjas, mert ha szomjas, akkor mindig szomjas. De itt nem erről a szomjúságról van szó, hanem ami az Igével, a valósággal, a tanítással, a szellemiekkel kapcsolatos. A természetben ennek a megfelelése:*

Ha megfagy a víz, a szomjazó szomjan hal.
Ha elpárolog a víz, a szomjazó szomjan hal.

János: Ez már egy példa, ez már egy párhuzam. De ez nem olyan víz, mert *a víz az mindig víz*. Ebben a világban az emberek szomjasak, de nem a tanítás vizére, hanem az embervérre szomjasak és ezért *egymást ölik*. Azt mondja, a világ szomjúhozik, bár egymást ölik és vért isznak ilyen érelemben, de a forrás bennetek van. Az a forrás, amiből az élet vize fakad, az a ti szívetekben van. Folytassuk!

Csend.

A „Ne ítélezz!” figyelmeztetés ráébreszt arra, hogy ha magamat lekicsinyelem, az olyan, mintha a víz jéggé válna bennem. Ha felmagasztalom magamat, az olyan, mintha a víz, gőzzé válna bennem. Az ítélekezés nélküli élet engedi az Élet Vizének szabad áramlását.

Imádjuk ŐT!
Nyissuk meg szívünket!

János: Köszönöm. A dőlt betűs szöveggel nem kívánok foglalkozni. Az imádjuk szót emelném ki. Mi az imádat?

Timi: Olyan, mint az ima, Istenbe emelem a szívemet.

Kata: Az Istennel való kapcsolat van mögötte.

János: 31.beszélgetés Gittával:

Az imádat nem más, mint az egység VELE.

János: Több mint az ima, ez már *az egység VELE*. Azt mondja az angyal, hogy: *Imádjuk ŐT*. Az egység több, mint minden más.

Kata: *Belőle* vannak.

János: Igen. Ezzel befejeztük a Gittával való 16. beszélgetést, ha nincs kérdésetek, akkor mehetünk a 16. beszélgetés Lilivel anyagára.

16. BESZÉLGETÉS, LILIVEL

Esteledik. Két beszélgetés között kihasználjuk a szünetet, hogy kellemes megvilágítást teremtsünk, ami sok időt vesz igénybe. Hirtelen kialszik a villany. Felkelek, hogy újra meggyújtsam, de egy szigorú hang megállít.

- *Én oltottam el.*

János: Van-e ebben valami háttérben levő gondolat, amit megtudnánk foglalmazni? *Én oltottam el.*

Kata: Mondja ezt az angyal.

János: Igen, olvassuk tovább.

Azonnal megértjük, hogy túl fontosnak tartottuk a világítás esztétikai megoldását, és ezzel Lili mesterét megvárakoztattuk.

Annamari: Érdekes, hogy ilyen fizikai dolgot tud csinálni az angyal, hogy lekapcsolja a villanyt.

Kata: Igen, elektromos dolgokkal könnyen bánnak.

Annamari: Számomra ez érdekes. Nem hallottam róla.

János: Mert nem nézed azt a csatornát, ahol ilyen beszámolók, filmek vannak és ahol a szellemekkel foglalkoznak.

Annamari: Filmen el tudom képzelni.

János: Mást mondok neked. Egy Hangos tanítvány írt nekem egy levelet. Elég jó kapcsolatot ápoltunk, de csak a levelezés szintjén. Arról számolt be, hogy van egy barátnője, akitől nem nagyon tud szabadulni, mert boszorkányi képességekkel volt megáldva. Most a 'megáldva', értsétek jól. Lepakcsolt minden villanyt és megszűnt a világítás az utcában. Azután visszakapcsolta. Hatalmában akarta tartani ezt a srácot.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Mit csináljon, az volt a kérdése. Erre a válaszom, hogy ez nem egy boszorkányság, nem egy idegen dolog, hogy lekapcsolják a villanyt. A Feri bácsi azt mondta, hogy őt felemelte a gonosz és odacsapta a földhöz, hogy csak úgy nyekkent. Nézd meg a Ghost című filmet.

Annamari: Láttam többször.

János: E mögött van valóság, tehát nem idegen teljesen ez a lehetőség, hogy le tudja kapcsolni a villanyt, magától értetődően. Azt mondja a 25.b.G. Gittának:

Mi mutatja a sötétséget egy szobában?

A lámpa, ha nem ég.

János: Ennyi. Ebben téved a dőlőbetűs megfogalmazás, mert nem arról van szó, hogy megvárakoztatták volna Lili mesterét és mintegy rendre inti őket, hanem egyszerűen a sötétségről akar tanítani. Ezért úgy folytatja a tanítást, hogy:

Gyűjtsd meg a lámpát!

János: Azért, hogy lássátok a különbséget, hogy mi mutatja a sötétséget.

Meggyújtok egy lámpát és a többit is készülök meggyújtani.

Elég!

János: Egy lámpát gyűjt meg. Mi lehet ebben a tanítás?

A. Kati: Egy lámpától is eltűnik a sötétség.

János: Nagyon jó! Korábban ez úgy fogalmazódott meg bennem, hogy ha a világmindenségben a teljes sötétségben meggyújtanak egy szál gyertyát és egy lumen fényerővel ég, akkor már nem lehet azt mondani, hogy teljes a sötétség. Egyéként teljes sötétség nem létezik. Vajon miért?

A. Kati: Fizikailag, vagy szellemileg?

János: Sem fizikailag, sem szellemileg. Teljes sötétség nem létezik. Mi a sötétség?

Timi: Az Isten hiánya.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: A fény hiánya. A fénynek van-e teljessége? Mi a teljesség?
Hiánytalanság. Van-e a fénynek hiánya?

Kata: Nincs.

János: Jól mondod, a fénynek nincs hiánya, mert az maga a teljesség. A sötétség a fény hiánya. Térjünk ide vissza. Azt mondja: *Elég!* Ennek megfelelője: 12.b.G.

Többet *akarsz* látni a kelleténél.

János: Tehát, hogy a tanítás hol húzódik meg mögötte. A következő sor.

Áthatolhatatlan sötétség.

János: Az pedig a 16.b.G.-ban jelenik meg:

Fény nélkül lenni az borzasztó.

János: Folytassuk.

Egy mozdulat... és az ember fényt csinál.

Mozdulat a villanykörte felé:

- Szent erő raboskodik üvegbörtönben.
És az embertől elvételük az éj nyugalma.
Immár csak rabság van a földön.

János: Köszönöm szépen. *Egy mozdulat.... és az ember fényt csinál.
Szent erő raboskodik üvegbörtönben.*

János: Ennek is van magyarázata a 34.b.G. szövegében.

A sugárzás anyaggá válik - az anyag sugárzássá.

János: Az ember ennek a titoknak már a birtokában van.

És az embertől elvételük az éj nyugalma.

János: Mi a nyugalom?

- Előkészület. (21.b.L.)

János: Az a nyugalom, előkészület. Az ember azt gondolná, hogy az a teljes nyugalom. De nem! Az a tette való előkészület.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Mivel a teremtő világ oldaláról nincs nappal és éjszaka, hanem folyamatos kiáradás van, ezért *nekik* nem kell előkészület.

János: Erre az embernek van szüksége, mert bizonyos értelemben ez pihenés is.

Immár csak rabság van a földön.

János: Ez a rabság hogyan jelenik meg, hogyan lehet értelmezni?

Kata: Mindenki a saját maga börtönében él. Megteremti magának azt a világot, amelyben csak rab lehet.

János: Így van.

Timi: A fényes, ami nem a valódi.

János: A 75. beszélgetésből:

Ki kényszerből tesz, ki kényszerből igaz,
rabszolga az.

János: *Immár csak rabság van a földön.*

Testvérek! Befejezzük, innen fogjuk folytatni a jövőhéten.

Hanganyagból az írott formát létrehozta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István